

# Rechtbank van Eerste Aanleg Gent, 19 juni 2013, 19<sup>e</sup> kamer

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 19 JUNI 2013

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (19<sup>w</sup>), drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 24 mei 2013, waarbij de in verdenking gestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. **J.I.**, geboren te (...) (Irak) op (...), gehuwd, zonder beroep, laatst wonende te (...), thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van Irakese nationaliteit

**Thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de heer Onderzoeksrechter D. d.d. 06/02/2013, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd 11/02/2013, dd 20/03/2013 en 24/04/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent:**

2. **K.R.**, geboren te (...) (Irak) op (...), gehuwd, zelfstandige, wonende te (...), van Nederlandse nationaliteit

**Terzake aangehouden geweest bij bevel tot aanhouding d.d. 06/02/2012 van de heer Onderzoeksrechter D., zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd 13/02/2013 en opnieuw in vrijheid gesteld onder voorwaarde mist betaling van een borgsom bij beschikking van de Raadkamer dd. 13/03/2013;**

3. **H.H.**, geboren te (...) (Irak) op (...), gehuwd, zonder beroep, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van Irakese nationaliteit

Eveneens gekend in *België* als X., geboren op (...) (Iran); X., geboren op (...) (Iran); X., geboren op (...) (Iran)

Eveneens gekend in *Frankrijk* als X., geboren op (...) (Irak); X., geboren op (...) (Irak); X., geboren op (...) (Irak) en X., geboren op (...) (Irak)

Hebbende als roepnaam X. (fonetisch)

**Thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de heer Onderzoeksrechter D. d.d. 06/02/2013, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd 11/03/2013, dd 20/03/2013 en 24/04/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;**

4. **I.I.**, geboren te (...) (Irak) op (...), ongehuwd, zonder beroep, laatst wonende te (...), thans zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van Irakese nationaliteit

**Thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de heer  
Onderzoeksrechter D. d.d. 06/02/2013, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent  
dd 11/02/2013, dd 20/03/2013 en 24/04/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;**

5. E.S., geboren te (...) (Irak) op (...), ongehuwd, zonder beroep, zonder woonplaats  
doch verblijvende te (...), volgens verklaring wonende te (...), van Irakese  
nationaliteit

Hebbende als roepnaam K. (fonetisch)

**Thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de heer  
Onderzoeksrechter D. d.d. 21/03/2013, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent  
dd 25/03/2013 en 24/04/2013 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;**

**VERDACHT VAN :**

*De eerste, de tweede en de derde:*

**te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen  
tijdstippen in de periode van 01/01/2012 tot 06/02/2013, ondermeer op 20/01/2012 en in  
de nacht van 28 op 29/11/2012**

*De vierde:*

**te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen  
tijdstippen in de periode van 06/10/2012 tot 06/02/2013, ondermeer in de nacht van 28 op  
29/11/2012**

*De vijfde:*

**te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, meermaals op niet nader te bepalen  
tijdstippen in de periode van 01/01/2012 tot 21/03/2013, ondermeer op 20/01/2012, in de  
nacht van 28 op 29/11/2012 en op 21/03/2013**

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan  
rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp  
verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het  
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te  
hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op  
welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan  
is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese  
Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de  
overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar  
verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect  
verkrijgen van een vermogensvoordeel.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet

## **PROCEDURE**

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld mevrouw M., teneinde de eerste, derde, vierde en vijfde beklaagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Koerdische taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 12 juni 2013.

De rechtbank aanhoorde:

- de middelen en conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ : HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING**, instelling van openbaar nut, opgericht bij wet van 15 februari 1993, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, in haar eis tegen de beklaagden voorgedragen door meester L., advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt,
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw A., substituut Procureur des Konings
- de beklaagde, J.I., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester T., advocaat te (...);
- de beklaagde, K.R., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester R., advocaat te (...);
- de beklaagde, H.H. eveneens gelegd als X.,X.,X.,X.,X.,X. en X., met als roepnaam X., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester P., advocaat te (...);

- de beklaagde, I.I., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester E., in plaats van meester K., beiden advocaat te (...);
- de beklaagde, E.S., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester S., advocaat te (...).

\*\*\*

## **OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:**

### **1. Voorafgaandelijk**

#### **Verbetering van de dagvaarding**

Het openbaar ministerie verduidelijkte op de openbare terechtzitting van 12 juni 2013 dat er een materiële vergissing geslopen was in de dagvaarding.

De dagvaarding dient te worden verbeterd zoals in de nota van het openbaar ministerie, neergelegd op de openbare terechtzitting, wordt aangegeven en zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis wordt bepaald.

#### **Onontvankelijkheid van de strafvordering/uitsluiting van onrechtmatig bewijs**

Op de openbare terechtzitting van 12 juni 2013 stelde de verdediging van de tweede beklaagde dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn, dan wel dat er sprake zou zijn van onrechtmatig bewijs dat dient te worden uitgesloten omdat de verstekelingen A.A. en G.R. (cfr. infra) op een schip onder Deense vlag werden aangetroffen en er geen denonciatie volgens de toepasselijke regels plaatsvond.

De rechtbank volgt deze visie van de tweede beklaagde niet omdat ze steunt op een verkeerde premisse. Het zijn immers niet de beklaagden die werden aangetroffen op het schip maar wel de slachtoffers van mensensmokkel. Door het aantreffen van de verstekelingen kreeg de politie kennis van een misdrijf dat op Gents grondgebied had plaatsgevonden. Het betreffende schip was immers in Gent vertrokken. Op die manier werd louter aangifte gedaan van een misdrijf. In die omstandigheden is een denonciatie uiteraard niet aan de orde.

### **2. De feiten**

Op 20 januari 2012 werden A.A. en G.R. als verstekelingen aangetroffen op het zeeschip P. Beide personen werden ontdekt bij de overtocht vanuit Gent naar Göteborg in Zweden. Zij werden ontdekt doordat twee matrozen van het schip klopgeluiden hoorden vanuit een vervoerde trailer met Engelse nummerplaat. Uit het verhoor van beide personen bleek dat zij met hulp van derden op de vrachtwagen werden gezet met de bedoeling om hen naar Engeland te smokkelen. A.A. verklaarde dat hij € 1.500,00 betaalde om naar Engeland te kunnen gaan maar dat hij op de verkeerde vrachtwagen werd geplaatst. G.R. stelde dat hij in de vrachtwagen was terecht gekomen via een zekere "H".

De GSM's en de SIM-kaarten van A.A. en G.R. werden uitgelezen. Op basis van deze uitlezing werd de link gelegd met R.R. die volgens politionele informatie aan het hoofd zou

staan van een organisatie die zich inlaat met mensenhandel, mensensmokkel en het smokkelen van drugs en wapens. R.R. zou op zijn beurt nauwe contacten onderhouden met een zekere H.K.

Naar aanleiding van deze informatie werd een telefoononderzoek opgestart. Tijdens dit onderzoek kwam J.I. in beeld. Uit telefoontap bleek onder meer dat deze gesprekken voerde waarbij het smokkelen van mensen naar Engeland of andere landen in Europa centraal stond (stukken 266-272 OK I; stukken 275-279 OK I; stukken 283-286 OK I; stukken 289-297 OK I; stukken 298-313 OK I; stukken 320-344 OK I; stukken 363-381 OK I; stukken 391-415 OK I; 416-429 OK I; 430-445 OK I). Het werd duidelijk dat J.I. daarbij samenwerkte met verschillende kompanen. Tijdens bepaalde gesprekken werd uitdrukkelijk benoemd dat hij zich inliet met mensensmokkel (stukken 270-272 OK I; stuk 309 OK I; stuk 327 OK I; stuk 336 OK I; stukken 417 en 420 OK I). Op 13 december 2012 bevestigde J.I. telefonisch dat er iedere nacht een vertrek was naar Engeland, behalve de zondag (stuk 438 OK I).

De opgenomen telefoongesprekken wezen ook op de betrokkenheid van K.R. bij mensensmokkel (stukken 266-272 OK I; stukken 298-313 OK I; stukken 320-344 OK I; stukken 363-381 OK I; stukken 391-415 OK I; stukken 416-429 OK I; 430-445 OK I). Op 31 juli 2012 hoorde de politie dat J.I. via K.R. geld (£ 300,00) ontving van een vriend die "aan de andere kant zit" (stuk 267 OK I). Op 27 september 2012 bleek uit de telefoontap bijvoorbeeld dat de betaling voor de mensensmokkel in schijven aan K.R. diende te worden betaald (een bepaalde schijf diende "aan de andere kant" te worden betaald) en dat laatstgenoemde ook advies gaf over te volgen routes (stuk 304 OK I). Ook op andere data gaf K.R. advies aan de eerste beklaagde (stuk 308 OK I; stuk 324 OK I; stuk 334; 375 OK I). Dat de rekening van K.R. gebruikt werd om daarop geld te storten door de mensen die gesmokkeld werden of tussenpersonen bleek uit telefoongesprekken tussen J.I. en K.R. of anderen (stukken 374 en 400 OK I). Ook op 29 november 2012 werd er gesproken over het feit dat K.R. geld zou ontvangen afkomstig van de "mussen" (duidelijk codetaal voor de mensen die werden gesmokkeld; stuk 378 OK I). K.R. gaf op 1 oktober 2012 aan J.I. contactgegevens door van een persoon ("B.") die in Londen geld in bewaring kon nemen (stuk 306 OK I). Uit verder onderzoek bleek dat deze "B." K.B. was, de broer van de tweede beklaagde, mede-zaakvoerder van diens fruitwinkel en woonachtig in Londen (stuk 315 OK I). Uit een telefoongesprek van 27 oktober 2012 bleek dat K.R. betaald werd voor prestaties die hij leverde in het kader van de mensensmokkel door J.I. (stuk 337 OK I). Op 31 oktober 2012 bleek dat K.R. vrachtwagenchauffeurs probeerde te vinden om de smokkel mogelijk te maken (stuk 341 OK I). Ook op 22 november 2012 werd K.R. door J.I. aangezocht om personen aan te spreken die geld in bewaring konden nemen (stuk 375 OK I). Op 23 november 2012 vroeg J.I. aan K.R. of hij iemand had gevonden "aan de andere kant" (stuk 403 OK I). Er werd via de telefoontap vernomen dat bepaalde mensen in de fruitwinkel van K.R. werden ondergebracht voordat zij werden getransporteerd (stuk 310 en 408 OK I), dat er in de winkel verzameld werd met verschillende personen betrokken bij de mensensmokkel (stuk 379 OK I) of dat er geld afkomstig van mensensmokkel naar de winkel werd gebracht (stuk 407 OK I). Dat de winkel gebruikt werd als "safehouse" werd uitdrukkelijk bevestigd tijdens een telefoongesprek van 5 december 2012 tussen J.I. en "K.". Regelmatig bracht J.I. aan K.R.

verslag uit van zijn smokkelactiviteiten (stukken 329, 333, 369, 373, 374, 398, 399, 403-404, 420 OK I). Op 27 november 2012 deelde J.I. aan een zekere "S." telefonisch mee dat hij samen met K.R. werkte en dat het met hem beter werken was "omdat hij papieren heeft en het werk gemakkelijker kan geregeld worden" (stuk 406 OK I). Dit werd op 18 december 2012 telefonisch bevestigd door J.I. (stuk 427 OK I).

Ook werd duidelijk dat een zekere "K." samenwerkte met J.I. (stukken 320-344 OK I; stukken 363-381 OK I; stukken 391-415 OK I; 416-429 OK I; 430-445 OK I). Er werden tussen hen duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot het transporteren van mensen en de prijs die daaraan verbonden was. Op 8 oktober 2012 bijvoorbeeld spraken J.I. en "K." duidelijk over het smokkelen van mensen (stuk 325 OK I). Op 10 oktober 2012 vroeg J.I. aan "K." om hem te helpen om een paspoort te vinden. "K." antwoordde daarop dat hij dat kon vinden (stuk 326 OK I). Op 12, 18, 19 en 25 oktober 2012, maar ook op 2, 14, 18, 19, 21, 23, 26 november 2012 werd tussen beiden duidelijk gesproken over het organiseren van mensensmokkel (stukken 329-331, 332, 333, 337, 342, 365, 367-368, 369-370, 373, 376, 377 OK I). Tijdens een telefoongesprek op 22 november 2012 bevestigde J.I. uitdrukkelijk dat hij samenwerkte met "K." en dat zij de opbrengst verdeelden (stuk 375 OK I). Dat werd ook bevestigd tijdens latere telefoongesprekken tussen J.I. en K.R. of anderen (stuk 399, 406, 412, 422, 425, 437 OK I). Het was duidelijk dat J.I. richtlijnen gaf aan "K." (stuk 421 OK I). Laatstgenoemde werd in de loop van het onderzoek geïdentificeerd als E.S. (stukken 359-362 OK I; stukken 382-385 OK I; stukken 415 en 429 OK I).

Het telefoononderzoek wees ook op de betrokkenheid van een zekere "X" (H.H.). Op 26 november 2012 spraken J.I. en "K." over samenwerking met deze man. Er werd uitdrukkelijk gesproken over mensensmokkel en er werden prijsafspraken gemaakt (stuk 377 OK I). Dat H.H. actief betrokken was bij de mensensmokkel en daarbij samenwerkte met J.I. en "K." bleek uit verschillende telefoongesprekken (stukken 408, 409, 410, 411, 413, 414, 422, 425, 437 OK I). H.H. werd in de loop van het onderzoek geïdentificeerd als H.H. (stuk 494 OK I).

Naar aanleiding van telefoononderzoek (onder meer mastbepaling) en een observatie werden J.I., H.H. en I.I. op 5 februari 2013 gearresteerd in Antwerpen.

J.I. ontkende dat hij betrokken was bij mensensmokkel. Hij beschreef K.R. als een persoon bij wie hij terecht kon bij familiale problemen. Daarnaast kende hij ook een "K.", maar die zou hij slechts eenmaal hebben gezien. Hij kende geen "X." en stelde dat hij H.H. pas de dag van zijn arrestatie voor het eerst had gezien.

I.I. verklaarde dat hij J.I. en H.H. leerde kennen op café en dat hij niets te maken had met mensensmokkel. I.I. werd op 27 maart 2013 herverhoord en daarbij werd een overzicht gevoegd van de gesprekken waarin sprake was van een zekere "I." en die volgens de onderzoekers wezen op zijn betrokkenheid bij de organisatie van mensensmokkel (stukken 1195 en 1196 OK II). I.I. werd door de onderzoekers geconfronteerd met de aanwijzingen in het strafdossier met betrekking tot zijn betrokkenheid (stuk 1193 OK II), maar hij bleef alles ontkennen.

H.H. verklaarde dat hij niet "X.", maar wel "X." wordt genoemd. Zijn vingerafdrukken kwamen volgens de Dienst Vreemdelingenzaken overeen met de identiteiten van X., X. en X. (stuk 794 OK II). Hij ontkende iets te maken te hebben met mensensmokkel. Hij beweerde de winkel van K.R. niet te kennen. Evenmin kende hij J.I.

K.R. werd op 6 februari 2013 opgepakt in Antwerpen. Hij verklaarde dat J.I. bij hem in de winkel wou komen werken maar dat zijn papieren niet in orde waren. H.H. was een vriend van J.I. die ook af en toe in de winkel kwam. Naar eigen zeggen wist K.T. dat J.I. met verkeerde zaken bezig was. Hij wist dat er verschillende mensen in zijn fruitwinkel aanwezig waren maar deze werden door J.I. omschreven als zijn vrienden. K.R. vond het niet normaal dat er zoveel vrienden aanwezig waren. Hij verklaarde dat hij wist dat J.I. met mensensmokkel bezig was, maar hij ontkende dat hij daaraan participeerde (stuk 616 OK II). J.I. vertelde hem dat hij mensen naar Zweden of Engeland kon overbrengen ("Hij kon mensen brengen naar om het even waar"; stuk 616 OK II). Hij gaf aan de onderzoekers toe dat het mogelijk was dat J.I. hem telefonisch verslag uitbracht van zijn activiteiten als mensensmokkelaar. K.R. bekende dat hij eenmaal € 100,00 of € 150,00 had ontvangen vanuit het VK en dat hij dit had doorgegeven aan J.I.. H.H. en "K." kende hij als vrienden van laatstgenoemde. Zij zouden elkaar helpen in hun activiteiten als mensensmokkelaar (stuk 618 OK II). Voor zover hij wist, werkten J.I. en zijn vrienden op eigen houtje en niet in opdracht van iemand. Zelf ontkende K.R. elke actieve betrokkenheid bij mensensmokkel.

J.I. werd op 14 maart 2013 herverhoord maar beriep zich toen op zijn zwijgrecht. H.H. bleef op 21 maart 2013 bij zijn stelling dat hij niets te maken had met mensensmokkel. Hij bleef ontkennen "X." te worden genoemd.

Op 21 maart 2013 werd E.S. gearresteerd na een achtervolging door de politie op de E40. Hij zat toen in een voertuig met Engelse nummerplaat, bleek in bezit te zijn van een Italiaans paspoort en stelde zichzelf voor als een illegaal die die dag met hulp van een mensensmokkelaar naar Engeland probeerde te geraken. Bij fotovoorlegging identificeerde hij I.I. en H.H. als "X." (stuk 1103 OK II). Hij erkende dat hij ook "K." wordt genoemd. E.S. gaf toe dat hij in opdracht van J.I. tweemaal personen (die naar Engeland wilden gaan) afhaalde in Antwerpen-Centraal om deze naar de fruitwinkel van K.R. over te brengen. Verder in zijn verhoor verklaarde hij dat hij tweemaal illegalen naar "de parking" had gebracht. Hij beschreef J.I. als een mensensmokkelaar die opdrachten gaf. "X.", daarbij verwijzende naar H.H., zou met J.I. hebben gewerkt, maar hijzelf (uitgezonderd bij twee aangelegenheden toen hij optrad als chauffeur) niet. H.H. had volgens hem geen vertrouwen in hem waardoor hij naar eigen zeggen slechts tweemaal voor hen werkte. Volgens E.S. was het onmogelijk dat K.R. niet op de hoogte was van de mensensmokkel.

H.H. werd in 2007 en 2010 in Frankrijk gearresteerd wegens mensensmokkel (stuk 1223 OK II).

### **3. Bespreking**

Het misdrijf genoemd in artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(hierna "Vw.") stelt misdrijven strafbaar die onder andere onder de noemer 'mensensmokkel' te plaatsen zijn. De term 'mensensmokkel' dient te worden omschreven als een vorm van irreguliere reisbemiddeling, waarbij iemand uit winstbejag behulpzaam is om een persoon op illegale wijze het grondgebied van een welbepaalde staat te laten betreden. In tegenstelling tot 'mensenhand' is het centrale criterium het gegeven dat de vrije wil van de betrokken persoon tot het einde van het proces gerespecteerd wordt. De ratio legis van artikel 77bis Vw. is het bannen van alle mogelijke vormen van uitbuiting van vreemdelingen. De wetgever heeft met dit artikel de wijze waarop de dingen gebeurd zijn — de uitbuiting van de vreemdeling — willen aanpakken, en niet zozeer de activiteit op zich. Het leveren van hulp bij illegale grensoverschrijding kan dus leiden tot bestraffing op basis van voormeld artikel, doch dit zal niet noodzakelijk zo zijn, aangezien niet in ieder geval sprake zal zijn van exploitatie of uitbuiting van de vreemdeling.

Het materieel element van het misdrijf bedoeld in artikel 77bis §1 Vw. ligt in het feit dat ertoe wordt bijgedragen dat een vreemdeling op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, in het koninkrijk binnenkomt, er doorreist of er verblijft. Hierbij zijn daders, mededaders, medeplichtigen, uitlokkers en tussenpersonen allen volwaardige daders van het misdrijf. Onder 'binnenkomen, doorreizen of verblijven' kan worden begrepen, het uitlokken van de komst van de vreemdeling naar België, het regelen van het transport om het land binnen te komen, het verzorgen van het transport binnen het Rijk, het verschaffen van (valse) identiteitsdocumenten, het ter plaatse voorzien in de nodige verblijfsvergunningen, het tewerkstellen van de vreemdeling, het opvangen van de vreemdeling in safehouses,...

Het moreel bestanddeel ligt onder meer in het feit dat ten opzichte van de vreemdeling misbruik wordt gemaakt van diens bijzonder kwetsbare positie. De dader moet de bedoeling hebben gehad om de vreemdeling uit te buiten (bijzonder opzet). Dit uitbuiten moet veruitwendigd zijn doordat de dader ofwel opzichtens de vreemdeling gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen of enige vorm van dwang ofwel opzettelijk misbruik heeft gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeerde. Hierbij dient men aldus de intentie te hebben de situatie van onvrijheid, waarin het slachtoffer verkeert, te misbruiken. Misbruik impliceert niet noodzakelijkerwijze het gebruik van enig fysiek of moreel geweld en kan zich in veel subtielere vormen voordoen. Het feit dat de vreemdeling het misbruik tolereert, is ook niet van die aard dat de handeling daardoor haar onrechtmatig karakter verliest. Het verduren van deze toestand zal immers meestal enkel te wijten zijn aan de angst en de kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert.

Uit het gevoerde telefoononderzoek, zoals hoger weergegeven in het feitelijk relaas, blijkt overduidelijk dat J.I., H.H. en E.S. ("K.") zich schuldig hebben gemaakt aan mensensmokkel. In dit verband kan ook verwezen worden naar de respectieve verklaringen van K.R. (met betrekking tot de rol van deze drie beklaagden) en E.S. (met betrekking tot de rol van J.I. en H.H.; met betrekking tot zijn eigen rol legde hij slechts minimaliserende verklaringen af).

K.R. ontkende elke betrokkenheid bij mensensmokkel. Het telefoononderzoek laat evenwel geen ruimte voor twijfel. De opgenomen telefoongesprekken wijzen op de actieve betrokkenheid van K.R. en op het feit dat hij hand- en spandiensten verleende die de

mensensmokkel mogelijk maakte. K.R. ontving gelden voor rekening van J.I., werd zelf betaald voor bewezen diensten, gaf advies over te volgen routes en strategieën, ging actief op zoek naar contactpersonen in Engeland (waaronder zijn eigen broer) die een rol konden spelen in de organisatie zoals vrachtwagenchauffeurs of mensen die geld in bewaring konden nemen na een geslaagd transport. In zijn fruitwinkel werden mensen ondergebracht voordat zij werden getransporteerd, verzamelden verschillende mensen die betrokken waren bij de mensensmokkel of werd er geld ondergebracht. Het is ook duidelijk dat K.R. het klankbord was van J.I. die regelmatig verslag uitbracht van zijn smokkelactiviteiten. J.I. bevestigde overigens meermaals aan de telefoon dat hij gebruik maakte van het legaal statuut van K.R. om de mensensmokkel gemakkelijker te laten verlopen (stukken 406 en 427 OK I).

De rechtbank is daarentegen van oordeel dat er twijfel bestaat over het aandeel van I.I.. Tijdens het telefoononderzoek werden verschillende gesprekken die betrekking hadden op mensensmokkel geregistreerd waarin de naam "I." werd vernoemd. Het blijft evenwel onduidelijk of dit betrekking had op de vierde beklaagde. Het feit dat I.I. bij zijn arrestatie op 5 februari 2013 in gezelschap was van de eerste en de derde beklaagde, dat hij in bezit werd gevonden van telefoonnummers van andere beklaagden, dat hij beschikte over een Duitse SIM-kaart met daarop 14 Turkse telefoonnummers of dat hij de andere beklaagden of "A." (een persoon wiens naam herhaaldelijk viel in het kader van de mensensmokkel) zou kennen, toont op zich niet aan dat hij zich actief inliet met mensensmokkel. Ook uit de verklaring van de andere beklaagden kan niet worden afgeleid dat de vierde beklaagde actief betrokken was bij de smokkelactiviteiten.

Herhaaldelijk werd tijdens de uitgeschreven telefoongesprekken melding gemaakt van bedragen die dienden te worden betaald voor het transport naar Engeland of andere landen. Vaak ging het om enorme bedragen die ongetwijfeld een fortuin betekenden voor de mensen die werden gesmokkeld. Het toont aan dat deze beklaagden het eigen winstbejag voor ogen hadden en op georganiseerde wijze misbruik hebben gemaakt van de illegale status van tal van vreemdelingen die zij transporteerden. Enkel omwille van hun precaire administratieve situatie konden deze illegalen worden overhaald om dergelijke bedragen neer te leggen voor hun transport naar Engeland of een ander Europees land waar zij hoopten hun geluk te kunnen vinden.

Het telefoononderzoek toonde verder duidelijk aan dat J.I., K.R., H.H. en E.S. dagelijks actief waren. Op 13 december 2012 bevestigde J.I. telefonisch zelfs dat er iedere nacht een vertrek was naar Engeland, behalve 's zondags (stuk 438 OK I). Het spreekt dan ook vanzelf dat het bewezen voorkomt dat deze beklaagden van mensensmokkel een gewoonte maakten.

Daarnaast kan niet worden betwist dat er in casu sprake is van georganiseerde en/of professionele misdaad. J.I., K.R., H.H. en E.S. werkten immers samen in een organisatie waarvan de leden op elkaar waren afgestemd en waarbij ieder zijn eigen rol te vervullen had. Het telefoononderzoek toonde overigens aan dat deze beklaagden werkzaam waren in een groter geheel waarbij nog verschillende andere personen (die niet konden worden geïdentificeerd in de loop van het strafonderzoek) een rol speelden.

De rechtbank oordeelt dan ook dat de respectieve in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen, zoals verbeterd, bewezen voorkomen in hoofde van J.I., K.R., H.H. en E.S. De twijfel van de rechtbank met betrekking tot de rol van I.I. dient in het voordeel van deze beklaagde te spelen zodat hij wordt vrijgesproken van de in de dagvaarding weerhouden tenlastelegging.

#### **4. De strafmaat**

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van J.I., K.R., H.H. en E.S. de uiting van eenzelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf dient te worden opgelegd.

Deze beklaagden maakten zich op georganiseerde wijze schuldig aan mensensmokkel en brachten illegale personen vanuit België over naar Engeland of andere landen in Europa. Bij deze smokkelactiviteiten stond het maximaal economisch profijt centraal. De beklaagden verdienden geld op de rug van mensen die zich in een bijzonder kwetsbare positie bevonden omwille van hun precaire administratieve status. De drijfveer van de beklaagden was louter pecuniair. De beklaagden waren niet bekommerd om de omstandigheden waarin deze mensen worden getransporteerd of waarin zij, eenmaal over de grens gebracht, terechtkwamen. Deze mensen werden beschouwd als "duiven", "mussen" of "kalkoenen", als koopwaar dat tegen grof geldgewin diende te worden gesmokkeld.

De rechtbank tilt zwaar aan het georganiseerd karakter van de mensensmokkel. Het is duidelijk dat de beklaagden zich dagelijks inlieten met deze activiteiten en dat zij deel uitmaakten van een organisatie die over de landsgrenzen heen het illegaal transport van mensen in menonwaardige omstandigheden organiseerde.

De rechtbank dient dan ook een passende straf op te leggen die proportioneel is aan de ernst van de feiten die door de beklaagden werden gepleegd.

De rechtbank legt een zwaardere straf op aan de eerste beklaagde omdat uit het telefoononderzoek duidelijk blijkt dat hij bij de organisatie van mensensmokkel het voortouw nam en mensen rondom zich verzamelde (zoals K.R., H.H. en E.S.) om het doel van de organisatie, met name het illegaal transport van mensen naar Engeland of andere Europese landen, te kunnen verwezenlijken.

De hierna bepaalde bestraffing dringt zich op.

Gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagden kan een deel van de uitgesproken straf met uitstel van tenuitvoerlegging worden opgelegd. De beklaagden voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

#### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:**

##### **De vordering van het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding**

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van deze burgerlijke partij lastens de vierde beklaagde gelet op de vrijspraak van deze beklaagde.

Deze burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van € 2.500,00.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen staan in oorzakelijk verband met de schade waarvan het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding vergoeding vordert.

Rekening houdend met de opdracht en bevoegdheid van het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding is de vordering ontvankelijk en gegrond.

De bewezen verklaarde feiten hebben afbreuk gedaan aan de belangen die deze burgerlijke partij behartigt. Zij hebben deze burgerlijke partij genoodzaakt tot inspanningen om haar belangen naar aanleiding van dit dossier te behartigen.

Deze morele en materiële schade is niet voor precieze begroting vatbaar. De rechtbank is van oordeel dat in deze zaak een schadevergoeding van 500,00 EURO passend is.

De veroordeelde beklaagden zijn hoofdelijk aansprakelijk voor deze schade en zijn ertoe gehouden deze schade te vergoeden.

De rechtbank kent vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet toe vanaf een gemiddelde datum die bepaald wordt op 1 augustus 2012.

Gelet op het totaal gevorderde bedrag door de burgerlijke partij, ten bedrage van 2.500,00 EUR, had de burgerlijke partij recht op een basisrechtsplegingsvergoeding van 440,00 EUR.

Aangezien beide partijen wat deze burgerlijke vordering betreft onderscheidenlijk in het ongelijk zijn gesteld betreffende de burgerlijke vordering, komt het raadzaam voor de rechtsplegingsvergoeding om te slaan zoals hierna bepaald.

Het komt aldus aangewezen voor de beklaagden te veroordelen tot een basisrechtsplegingsvergoeding van 220,00 EUR.

### **De overige burgerlijke belangen**

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven en geleden door andere personen dan de reeds gestelde burgerlijke partijen, past het de burgerlijke belangen aan te houden gezien de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

\*\*\*

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195, 227 Wetboek van Strafvordering;

art;. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 77 bis, 77 quater en 80 van de wet van 15.12.1980;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001); art. 8, 14 §1, Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

**VOORAFGAANDELIJK:**

Verbetert de dagvaarding in die zin dat de derde beklaagde H.H. volgens eigen verklaring geboren is te (...) (Iran) op (...) in plaats van te (...) (Irak) op (...)

Verbetert de dagvaarding in die zin dat op waar staat "de eerste, de tweede en de derde" dient gelezen te worden "de eerste, de tweede en de vierde" en waar staat "de vierde" dient gelezen te worden "de derde"

**OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:**

**Ten aanzien van J.I.**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, SAMEN, tot een **GEVANGENISSTRAF van VIJF JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ZESDUIZEND EURO (€6.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

**\* TWEE JAAR EN ZES MAANDEN VAN DE UITGESPROKEN GEVANGENISSTRAF VAN VIJF JAAR, ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN VIJF JAAR**

**\* VIJFHONDERD EURO (€500,00), GEBRACHT OP DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00), OF EEN VERVANGENDE GEVANGENISSTRAF VAN ÉÉN MAAND EN**

VIJFTIEN DAGEN, VAN DE UITGESPROKEN GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00);ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN **DRIE JAAR**

te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

#### **Ten aanzien van K.R.**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, SAMEN, tot een **GEVANGENISSTRAF van VIER JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete niet vijftig decimes, aldus gebracht op ZESDUIZEND EURO (€6.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

**\* TWEE JAAR VAN DE UITGESPROKEN GEVANGENISSTRAF VAN VIER JAAR ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN VIJF JAAR**

**\* VIJFHONDERD EURO (€500,00), GEBRACHT OP DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00), OF EEN VERVANGENDE GEVANGENISSTRAF VAN ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN, VAN DE UITGESPROKEN GELDBOETE VAN DUIZEND EURO (€1.000,00); ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN DRIE JAAR**

te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

**Ten aanzien van H.H. eveneens gekend als X., X., X., X., X., X. en X. met als roepnaam X.**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, SAMEN, tot een **GEVANGENISSTRAF van VIER JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ZESDUIZEND EURO (€6.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

\* **TWEE JAAR VAN DE UITGESPROKEN GEVANGENISSTRAF VAN VIER JAAR ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN VIJF JAAR**

\* **VIJFHONDERD EURO (€500,00), GEBRACHT OP DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00), OF EEN VERVANGENDE GEVANGENISSTRAF VAN ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN, VAN DE UITGESPROKEN GELDBOETE VAN DUIZEND EURO (€1.000,00); ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN DRIE JAAR**

te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

**Ten aanzien van I.I.**

**Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolgning** voor de hierboven omschreven feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging.

**Ten aanzien van E.S.**

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, SAMEN, tot een **GEVANGENISSTRAF van VIER JAAR en een GELDBOETE van DUIZEND EURO (€1.000,00)**.

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ZESDUIZEND EURO (€6.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door, een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft:

\* **TWEE JAAR** VAN DE UITGESPROKEN GEVANGENISSTRAF VAN VIER JAAR ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN **VIJF JAAR**

• **VIJFHONDERD EURO (€500,00)**, GEBRACHT OP DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00), OF EEN VERVANGENDE GEVANGENISSTRAF VAN ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN, VAN DE UITGESPROKEN GELDBOETE VAN DUIZEND EURO (€1.000,00); ZAL UITGESTELD WORDEN VOOR EEN TERMIJN VAN **DRIE JAAR**

te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO (€25,00)**, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

### **Overtuigingsstukken**

**Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie** om te handelen als naar recht van de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van deze rechtbank onder de nummers **20133971, 20133970, 20133969, 20133968, 20133966, 20133965, 20133622, 20131614.**

### **Kosten**

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 28.851,14 EUR.

Laat de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie wat betreft I.I. ten laste van de Staat, begroot op 64,90 EUR.

Veroordeelt de beklaagde J.I. tot zijn eigen kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op **41,80 EUR.**

Veroordeelt de beklaagde H..H. tot zijn eigen kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op **106,70 EUR.**

Veroordeelt de beklaagden J.I., K.R., H.H. en E.S. HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate Van de Staat tot heden begroot op **28.637,74 EUR**, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten.

Legt de veroordeelden J.I., K.R., H.H. en E.S. krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, ELK een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED:**

*De vordering van het centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding*

Verklaart zich niet bevoegd te oordelen over de eis van de burgerlijke partij voor zover gericht tegen de beklaagde I.I.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij gericht tegen J.I., K.R., H.H. en E.S. toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden J.I., K.R., H.H. en E.S. HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **VIJFHONDERD EURO (€500,00)**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum 1 augustus 2012 tot vandaag, de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op hoofdsom en vergoedende intresten vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de beklaagden J.I., K.R., H.H. en E.S. HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **TWEEHONDERD TWINTIG EURO (€220,00)**.

*De overige burgerlijke belangen*

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting **van NEGENTIEN JUNI TWEEDEUIZEND DERTIEN**.

Aanwezig :

de heer J., rechter, die de terechtzitting voorzit,

mevrouw B., rechter

de heer H., rechter,

mevrouw A., substituut-procureur des Konings;

mevrouw I., griffier.

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (**19w**), drie rechters, recht doende in correctionele zaken:

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van mevrouw A., substituut-procureur des Konings in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de

veroordeelde, **K.R.**, geboren te (...) (Irak) op (...), gehuwd, zelfstandige, wonende te (...), van Nederlandse nationaliteit

Gehoord meester R. Er werd een borgsom van 5.000,00 EURO betaald en er bestaat geen onttrekkingsgevaar.

De beklaagde is ook telkens verschenen en heeft vast werk.

Gehoord de heer K.R.

Er is NIET te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van VIER JAAR (waarvan TWEE JAAR met uitstel), zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te ,... onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, OP TEGENSPRAAK,

zegt dat er geen redenen zijn om de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van **K.R.** te bevelen.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **NEGENTIEN JUNI TWEEDEUIZEND DERTIEN.**

Aanwezig :

- de heer J., rechter, die de terechtzitting voorzit;
- mevrouw B., rechter;
- de heer h, rechter;
- mevrouw A., substituut-procureur des Konings;
- mevrouw I., griffier.